

Ημερολόγιο Ασημάντων 538 (μέρος Β): Αυστηρώς ακατάλληλο / Τα πλήθη επιθύμησαν MAT και Μπτσοτακισμό

Δημήτρης Τζουμάκας

Αποσπάσματα από το Ημερολόγιο Ασημάντων του συγγραφέα Δημήτρη Τζουμάκα. Για σχόλια και παρατηρήσεις μπορείτε να επικοινωνήσετε με τον συγγραφέα στις ηλεκτρονικές διευθύνσεις dtzm@hotmail.com ή kosmos@kosmos.com.au ή με επιστολή στην διεύθυνση Kosmos Newspaper, 654 New Canterbury Road, Hurlstone Park NSW 2193.

* Ο Δημήτρης Τζουμάκας γεννήθηκε στην Αθήνα το 1945. Την περίοδο της δικτατορίας έζησε στο Παρίσι και το 1974 μετανάστευσε στο Σίδνεϊ, όπου έζησε μέχρι το 2006. Διδάκτωρ φιλοσοφίας, εργάστηκε σε εφημερίδες στο Σίδνεϊ και δίδαξε ελληνική και συγκριτική λογοτεχνία στα Πανεπιστήμια Macquarie και New South Wales. Έχει βραβευθεί από το αυστραλιανό υπουργείο πολιτισμού για τα βιβλία του «Χαρούμενο Σίδνεϊ» και «Η γυναίκα με τα αγκάθια στο λαιμό».

Πάντα εκτελώ το δημοκρατικό μου δικαίωμα, σαν προσκοπάκι ή σαν αετόπουλο κι εδώ και στην αλλοδαπή, ψηφίζοντας πάντα το μη χείρον βέλτιστον κατ' εμέ και Κατά Φύσσα και καταστεναχωρήθηκα από το αποτέλεσμα, αλλά θα μου περάσει.

[...] Ο δε κύριος Αλέξης με το στρουμπουλό προσωπάκι του σαν τους καλούς επαγγελματίες ανθρωπιστές, τους παπάδες και τους διάκους, πουλάει ελπίδα στους φτωχούς που έχουν ανάγκη από προστασία. Και στο τέλος προσφέρει πατάτες Νεγροποντίου. Ο λαϊκισμός του όμως δεν πιάνει γιατί κάτι τέτοια τα κάνει πλέον και ο κ. Κού και μάλιστα καλύτερα, αφού βρήκε χρήματα από τους ευρωπαίους τραπεζίτες και μοιράζει αβέρτα κουβέρτα στα κανάλια, στους λιμναίους, στους Κρητικούς (όχι στο συνάδελφο), στους Μυτιληναίους, στους Κράχτες και στους φράχτες. Έτσι στο τέλος τα πλήθη επιθύμησαν τα MAT και τον Μπτσοτακισμό. Τα οποία χρήματα βέβαια θα τα πάρουν πίσω οι Ευρωπαίοι (μαζί με τα σπίτια, τα αυτοκίνητα ή και κανένα μοτοσακό αν μας έχει απομείνει)

Τέλος και η υγεία μας. Διότι οι φτωχοί που ψηφίζουν Κυριάκο πρέπει να είναι εντελώς πειραγμένοι καθώς φαίνεται πως το τελευταίο πράγμα που σκέφτονται είναι η υγεία τους. Εύχομαι ειλικρινά να παραμείνουν υγιείς την επόμενη τετραετία και να έχουν αποθηκεύσει κανα τενεκέ λάδι και χαρούπια στο καμαράκι τους. Διότι ούτε ράντσο δεν θα αφήσουν όρθιο τα ιδιωτικά Συμφέροντα που έχουν Πλευρίσει το ΕΣΥ.

Διότι οι κίνδυνοι από τον κορονοϊό δεν εξέλιπαν: Μια πολύ πιθανή πληγή θα μπορούσε να είναι οι ιοί «ζόμπι», όπως αποκαλούνται, οι οποίοι έχουν εγκλωβιστεί στον πάγο, μονίμως, αλλά απελευθερώνονται από την αύξηση της θερμοκρασίας. Δεν νομίζω ότι εθιζόμαστε στο φόβο, στον έλεγχο εθιζόμαστε.

Όπως βλέπετε καίγομαι με τα αποτελέσματα επειδή αναμείχθηκα και δεν ακολούθησα, όπως ίσως θα έπρεπε, στην αποχή τους συντρόφους της Αναρχίας οι οποίοι έψηναν λουκάνικα την ώρα της κάλπης στο πάρκο Τρίτση και ψήφισαν φαγοπότι και ουτοπία. Πάντα εκτελώ το δημοκρατικό μου δικαίωμα, σαν προσκοπάκι ή σαν αετόπουλο κι εδώ και στην αλλοδαπή, ψηφίζοντας πάντα το μη χείρον βέλτιστον κατ' εμέ και Κατά Φύσσα και καταστεναχωρήθηκα από το αποτέλεσμα, αλλά θα μου περάσει. Η ζωή συνεχίζεται και μετά το σοκ της πρώτης κάλπης. Αυτή τη στιγμή γέρνω προς τη Ζωή και ξερό ψωμί! Why not? Βγάλαμε πωρθυπουργό δεν θα βγάλουμε τώρα και Βοναπάρτη να μας τρελάνει. Θα τους τρελάνουμε εμείς. Εσείς ψηφίζετε χρόνια το κίτς του Άδωνι. με τη Ζωή θα τα χαλάσουμε; που είναι και έγκριτη νομικός. Και γαία πυρί μειχθήτω.

• Θέατρο Τέχνης με τη γλυκύτατη Νανσούλα. Χρόνια είχα να κατέβω στο υπόγειο του Κάρολου Κουν για τη σκηνοθεσία της Έλλης Παπακωνσταντίνου στο έργο «Τι να κάνουμε;» του ρώσου συγγραφέα Νικολάι Τσερνισέφσκι του χιλιαοκτακώσια εξήντα κάτι. Η Παπακωνσταντίνου

Οι Βουκαμβίλιες της Αθήνας κοντά στην πλατεία Βάθης.

κάνει αυτό το αισθησιακό θέατρο που μου αρέσει, ένα θέατρο κυριολεκτικά των αισθήσεων χρησιμοποιώντας όλες τις μοντέρνες τεχνικές -με κατάχρηση αυτή τη φορά του βίντεο- χωρίς να μειώνεται όμως καθόλου η αισθητική αξία της παράστασης, την ώρα που η ηρωίδα Βέρα Πάβλοβνα δεν αρκείται στην κοινή μοίρα της συζύγου και νοικοκυράς αλλά ανοίγει εργαστήριο ραπτικής, που λειτουργεί ως κοινόβιο. Ερωτεύεται τον καλύτερο φίλο του άντρα της, τον Κιρσάνοφ, με τον οποίο μοιράζονται επίσης το ίδιο κοινωνικό όραμα, σε γαλλικό τρίο. Τώρα ποιος αυτοκτόνησε έτσι στα καλά καθούμενα και στη μοιρασιά, ο σύζυγος ή ο εραστής; δεν το θυμάμαι, αλλά ούτε κατάλαβα πόσο πόνεσε ή αν λίγο σκοτίστηκε η Πάβλοβνα με τα αποτελέσματα των εκλογών Ελληνικών τε και οθωμανικών. Θυμάμαι μόνο το τρέμουλο του κορμιού της πρωταγωνίστριας την ώρα των ακατόρθωτων ονειρικών ερώτων. Έργο προφεμινιστικό και προεπαναστατικό, μπερδεμένο, πολύ αμφοσφαιρικό, όπως όλα τα θεατρικά της

Παπ αλλά όχι τόσο καλό όσο τα προηγούμενα, ιδίως εκείνο το αξέχαστο σε παλιό Βυρσοδεψείο του Βοτανικού, όπου μπήκαμε σε βάρκες λάμνοντας σε ένα φανταστικό Αχέροντα προκειμένου να συναντήσουμε τον Άδη. Θα συναντήσουμε τον άλλο μήνα πάλι την Έλλη Παπακωνσταντίνου στους Βάκχες του Φεστιβάλ Αθηνών οπότε εκεί τα σπουδαία.

• Περαιστικά στο βιονικό φίλο μου Δ. Φύσσα που είναι κατά δική του ανάρτηση «πλουσιότερος κατά δυο εμφυτεύματα τιτανίου στα κόκαλα και κατά ένα ακόμα στεντ, το τρίτο, έχοντας γλιτώσει το έμφραγμα και με υποχρεωτικές για δυο μήνες τις πατερίτσες συν την οίκοι διαβίωση, Ζήτω(σαν) η Επιστήμη, η Ιατρική και η Τεχνολογία». Ακυρώθηκε και η παρουσίαση του βιβλίου του Αυστηρώς ακατάλληλο. Αλλά εμείς να είμαστε καλά για πολλά ακατάλληλα και τσόντες με Ζωές, Νίκες, Κυριάκους, το καραμανλίδικο ευνουχισμένο, πολλούς Πολάκπδες και ο Ερντογάν παντοαδύναμος. Αμήν.